

Chris Dawson: SVETOVANJE STARŠEM PRIZADETIH OTROK

Easing the strain

Social Work Today 14 1983 št. 36 str. 11-13

Rojstvo duševno prizadetega otroka lahko povzroči v družini hude čustvene in socialne napetosti. Cilj svetovanja staršem prizadetih otrok je olajšati prilagoditev na prizadetega otroka in preprečiti ali zmanjšati nekatere stresne situacije in probleme, ki lahko zaustavijo razvoj otroka in delovanje družine.

Svetovanje je sestavljeno iz treh delov: 1. Poslušanje - to pomeni, da mora biti svetovalec pripravljen poslušati in slišati to, kar stranka pove - poskus razumevanja strankinih čustev, mnenj, itd. 2. Dopusčanje: to je zmožnost pozitivno vzpodbujati razpravo o stvareh, o katerih stranka morda ni pripravljena ali ni sposobna govoriti brez vzpodbude. 3. Informiranje - pregled možnosti, kjer lahko stranka dobi deločen nasvet. Glavni cilji svetovanja so: razrešiti probleme in povečati sposobnost staršev, da sami rešujejo probleme ter ublažitev stresa. Mnoge študije potrjujejo, da rojstvo prizadetega otroka povzroči strahoten stres v večini družin. Zadnji cilj pa je prilagoditev družine na prizadetega otroka. C. Connighan je opredelil štiri kritična obdobja prilagajanja: faza šoka, reakcija, prilagoditve in usmeritve (pozitiven sprejem otroka).

Svetovalec, ki dela z družinami prizadetih otrok mora posvetiti pozornost naslednjim problemom:

- le redki ljudje vedo, kaj je duševna prizadetost pred rojstvom lastnega prizadetega otroka
- odnosi in čustva ljudi do duševno prizadetih se spreminjajo, toda mnogi jih še vedno ne želijo sprejeti medse
- starši gojijo določene aspiracije do vsakega novorojenega otroka; spoznati morajo, da jih ne bodo mogli uresničiti.

Staršem duševno prizadetega otroka je potrebno nuditi čim več informacij o duševni prizadetosti nasploh ter o bolezni njihevega otroka. Zate mera svetovalc delečene informacije čimvečkrat ponoviti, zagotoviti jim mera tudi pisni material, ter jih čim večkrat obiskati. Posebne pozornost mora posvetiti temu, da starši lahke zavračaje takšnega otroka, čeprav o tem ne želijo govoriti. Starši ob tem ebičajno občutijo dvojno krivde: Krivdo, da so spečeli takšnega otroka in krivdo zaradi tega, ker ga ne moreje sprejeti. O takšnih občutkih krivde je nujne potrebno razpravljati s starši.

Odnosi v družini prizadetega otroka se lahke zelo zrahljaje. Stopnja razvez staršev prizadetih otrok je zelo visoka. Svetovalc mora vedeti, da se razne napetosti v družini lahke še povečaje z rojstvom prizadetega člana. Prepričati mera starše, da prizadeti otrok ne be trpel, če se mu ne posvečaje ves čas, ter da se mera tudi tak otrok prilagediti na življenje v družini.

L. K.